

អាទិត្យទី១៩ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ
ព្រះសហគមន៍សង្ឃឹមវិញ្ញាណឃ្លីម ចំការផ្សេង
ថ្ងៃទី៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២១
“សេរីភាព”

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់!

ថ្ងៃនេះ នៅពេលយើងស្តាប់ព្រះបន្ទូលនីមួយៗ ហាក់បីដូចជាយើងស្តាប់ព្រះជាម្ចាស់ដែលកំពុងមានព្រះបន្ទូលមកយើង កុំឲ្យយើងធ្លាក់ទឹកចិត្ត កុំឲ្យយើងបាត់សេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង។ សូមចាប់អារម្មណ៍សារជាថ្មី នៅក្នុងអត្ថបទទី១យើងឃើញព្យាករី អេលី កំពុងបាត់បង់សេចក្តីសង្ឃឹម ដែលព្រះមហាក្សត្រីកំពុងរកមធ្យោបាយដើម្បីប្រហារជីវិតរបស់គាត់។ គាត់ត្រូវការគេចឆ្ងាយពីទីក្រុង គាត់នៅសល់តែពាក្យមួយឃ្លា “បពិត្រព្រះអម្ចាស់ ទូលបង្គំទ្រាំទ្រលែងបានទៀតហើយ ឥឡូវនេះសូមដកជីវិតទូលបង្គំចុះ” គាត់បាត់បង់សេចក្តីសង្ឃឹមអស់ហើយ គាត់គិតតែទៅវាលរហោស្ថានដើម្បីទៅស្លាប់។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាម្ចាស់មិនព្រម និងគាត់បានទទួលកម្លាំងសារជាថ្មីនៅពេលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដល់គាត់ថា “ចូរក្រោកឡើងបរិភោគទៅ ត្បិតលោកត្រូវធ្វើដំណើរយ៉ាងឆ្ងាយ”។ នេះជាព្រះបន្ទូលសម្រាប់យើងសព្វថ្ងៃ ឲ្យយើងដឹងថាកុំឲ្យយើងបាត់បង់សេចក្តីសង្ឃឹម។

ជីវិតរបស់យើងសព្វថ្ងៃមានឧបសគ្គជាច្រើន ប៉ុន្តែមានឧបសគ្គយ៉ាងណាក៏ដោយក៏យើងដឹងថានៅក្នុងជំនឿដែលយើងទទួលពីព្រះជាម្ចាស់ យើងមានសេចក្តីសង្ឃឹមដើម្បីទៅមុខ “ចូរក្រោកឡើងដើម្បីទៅមុខទៅ ត្បិតត្រូវធ្វើដំណើរយ៉ាងឆ្ងាយ”។ ជីវិតរបស់យើងត្រូវបន្តធ្វើដំណើរយ៉ាងឆ្ងាយ ដោយទទួលកម្លាំងពីព្រះជាម្ចាស់ផ្ទាល់។ នៅក្នុងកម្លាំងដែលយើងទទួលពីព្រះជាម្ចាស់យើងរកឃើញរបៀបដែលយើងត្រូវតែរស់នៅពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដូចយើងបានស្តាប់នៅក្នុងអត្ថបទរបស់សន្តប៉ូលដែលបានប្រៀនប្រដៅយើងនៅថ្ងៃនេះ។ យើងត្រូវមានចិត្តសប្បុរស ចេះអាណិតមេត្តាដល់គ្នាទៅវិញទៅមក ត្រូវប្រណីសន្តោសគ្នាទៅវិញទៅមក ដូចព្រះជាម្ចាស់បាន

ប្រណីសន្តោសបងប្អូនដោយសារព្រះគ្រីស្ទដែរ។ ត្រូវការយកតម្រាប់តាមព្រះជាម្ចាស់ ព្រោះបងប្អូនជាបុត្រដ៏តាំងជាទីស្រឡាញ់របស់ព្រះជាម្ចាស់ “ត្រូវតែរស់នៅដោយមានចិត្តស្រឡាញ់ដូចព្រះយេស៊ូបានស្រឡាញ់យើង ដោយបានបូជាព្រះជន្មសម្រាប់យើងទុកជាដង្ហាយថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ និងទុកជាសញ្ញាបូជាដែលគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអង្គផង”។

ពិតមែន នៅក្នុងរបៀបដែលលោក ប៉ូល និយាយដល់គ្រីស្ទបរិស័ទនៅទីក្រុង អេភេសូ ហាក់បីដូចជានិយាយដល់យើងថ្ងៃនេះ។ ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅមុខនៅលើផែនដីនេះ យើងត្រូវតែមានចិត្តសប្បុរស អាណិតមេត្តា ស្រឡាញ់គ្នា ប្រណីសន្តោស ដោយសារយើងជាបុត្រដ៏តាររបស់ព្រះជាម្ចាស់។ យើងរៀងៗខ្លួនបានទទួលតម្លៃថ្លៃថ្នូរស្មើៗគ្នា យើងរៀងៗខ្លួនបានទទួលសិទ្ធិសេរីភាពស្មើៗគ្នា យើងរៀងៗខ្លួនយើងមានតម្លៃស្មើៗគ្នានៅក្នុងព្រះហស្តព្រះជាម្ចាស់ ដែលបានបង្កើតយើងជាបុត្រដ៏តាររបស់ព្រះអង្គ។ យើងអាចធ្វើដំណើរដោយសារយើងដឹងថា យើងមានព្រះយេស៊ូដែលមានព្រះបន្ទូលថ្ងៃនេះសំខាន់ណាស់ “ខ្ញុំនេះហើយ ជាអាហារដែលមានជីវិតចុះពីស្ថានបរមសុខ អ្នកណាបរិភោគអាហារនេះនឹងរស់នៅអស់កល្បជានិច្ច អាហារដែលខ្ញុំឲ្យនោះគឺរូបកាយខ្ញុំផ្ទាល់ ដែលត្រូវបូជាសម្រាប់ឲ្យមនុស្សលោកមានជីវិត”។ ពិតមែនអត្ថបទនីមួយៗថ្ងៃនេះ ណែនាំឲ្យយើងរកឃើញអត្ថន័យនៃជីវិតរបស់យើង រកឃើញសេចក្តីសង្ឃឹមនៅក្នុងជីវិតរបស់យើងជាប្រចាំ។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ នៅក្នុងជីវិតរបស់យើងយើងពិបាកពិតមែន ប៉ុន្តែនៅក្នុងជីវិតបងប្អូនឯទៀតៗក៏ពិបាកដែរ។ ពីម្សិលមិញខ្ញុំបានចូលរួមនៅក្នុងសិក្ខាសាលាពីចម្ងាយ ដើម្បីកសាងសុខសន្តិភាពនៅក្នុងប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា។ ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា មិនឆ្ងាយពីប្រទេសកម្ពុជាយើងប៉ុន្មានទេ ពីប៉ុន្មានខែកន្លងមកមានសង្គ្រាមស៊ីវិល ណែនាំឲ្យប្រជាជនមួយចំនួនបាត់បង់សិទ្ធិសេរីភាពទាំងអស់ ណែនាំឲ្យប្រជាជនមួយចំនួនបាត់បង់អាយុជីវិត ដែលប្រើអំពើហិង្សាដើម្បីបិទសំឡេង និងបិទសិទ្ធិសេរីភាពរបស់ពួកគាត់។ ប្រជាជនមួយចំនួន នៅពេលនេះកំពុងអស់សង្ឃឹម មិនមែនដោយសារតែជំងឺកូវីដ-១៩តែប៉ុណ្ណឹង ប៉ុន្តែដោយសារតែបរិយាកាសដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា។ ម្សិលមិញ ជាមួយយុវជន ជាមួយមនុស្សពេញវ័យ នៅក្នុងទ្វីបអាស៊ីរបស់យើងពីប៉ុន្មានប្រទេស ប្រទេសកម្ពុជាយើងមាន២៥នាក់ ពីប្រទេសភីលីពីន ប្រទេសនេប៉ាល់ ប្រទេសថៃ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី ប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី ហើយក៏មានមកពីប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ាដែរ។ យើងបានជួបជុំគ្នាពីចម្ងាយ ដើម្បីគិតពិចារណា **តើយើងអាចធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីធ្វើដំណើរជាមួយប្រជារាស្ត្រនៅលើទឹកដីនៃប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា?** យើងដឹងថា យើងមិនអាចទៅប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ាបានទេ

យើងជាយុវជន-យុវនារី យើងមានកម្លាំង យើងមានអំណាចពីណា ដើម្បីទៅប្រឆាំងជាមួយអ្នក ដឹកនាំដ៏ធំ? ប៉ុន្តែយ៉ាងតិច នៅពេលយើងជួបជុំគ្នាដូចម្សិលមិញ យើងបានយល់ថា ពិតមែនយើង ជាគ្រួសារតែមួយ។ ពិតមែន យើងមានអំណាចមួយដ៏ពិសេស ដែលព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលពី ម្សិលមិញដែរ “ប្រសិនបើយើងមានជំនឿ យ៉ាងតិចបំផុតយើងអាចលើកភ្នំមួយពីកន្លែងមួយទៅ កន្លែងមួយ” នៅពេលនេះយើងឃើញថា យើងមានកម្លាំងមកពីជំនឿ និងជាពិសេសកម្លាំងមកពី អធិដ្ឋាន។ ដូច្នោះ យើងមិនអាចធ្វើអ្វីប៉ុន្មានទេ តែយ៉ាងតិចក៏យើងអាចអធិដ្ឋានរួមគ្នា ដើម្បីឲ្យ ប្រទេសមីយ៉ាន់ម៉ា និងប្រទេសនីមួយៗនៅលើផែនដីនេះរកឃើញសេចក្តីសុខសាន្ត។ អធិដ្ឋាន ដើម្បីឲ្យប្រជាជននៅលើផែនដីនេះ អាចមានសិទ្ធិសេរីភាពនៅក្នុងការសម្រេចចិត្ត ដើម្បីរៀបចំ ជីវិតជាប្រចាំ។

សិទ្ធិសេរីភាព មកពីព្រះជាម្ចាស់ដែលណែនាំឲ្យយើងទៅជាបុត្រធីតារបស់ព្រះអង្គ។ ប៉ុន្តែ សិទ្ធិ សេរីភាពមកពីរបៀបដែលយើងខិតខំរស់នៅក្នុងសេចក្តីពិតពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ យើងនឹកឃើញ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ “អ្នកណាដែលរស់នៅតាមសេចក្តីពិត អ្នកនោះពោរពេញដោយសេរីភាពដ៏ ពិតប្រាកដ”។ សេរីភាពរបស់យើងនៅមាន នៅពេលយើងចេះគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក ប្រសិនបើ យើងរស់នៅក្នុងភាពអាត្មានិយម ដែលមិនចេះនឹកឃើញដល់បងប្អូនឯទៀតៗ ដោយគិតថាយើង ធ្វើតាមចិត្ត។ ប៉ុន្តែ សេរីភាពមិនមែនធ្វើតាមចិត្ត សេរីភាពធ្វើដូចម្តេចដើម្បីរស់នៅតាមរបៀបព្រះ យេស៊ូដែលជាកំរូរបស់យើង ដើម្បីឱ្យយើងចេះស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ដូចយើងបានស្តាប់ នៅក្នុងអត្ថបទទី២ ដើម្បីឱ្យយើងចេះគោរពគ្នាទៅវិញទៅមក។ ដោយដឹងថា សេរីភាពរបស់ខ្ញុំ ចាប់ផ្តើមនៅពេលបងប្អូនឯទៀតៗទទួលការគោរព ទទួលការរាប់អាន ទទួលសេរីភាព ដោយសារខ្ញុំចេះមើលគាត់ដូចជាបងប្អូនបង្កើត។

ខ្ញុំមានសេរីភាព ដើម្បីដឹកនាំជីវិតរបស់ខ្ញុំពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដោយជ្រើសរើសការសិក្សាដែល យើងចង់បាន ដោយជ្រើសរើសថ្នាំដែលយើងចង់ប្រើដើម្បីការពារខ្លួនពីជំងឺនានា។ ប៉ុន្មានថ្ងៃ កន្លងមក យើងបានស្តាប់អង្គការសុខភាពពិភពលោកដែលបាននិយាយថា “កុំបង្ខំប្រជាជនឱ្យ ទទួលភ័ក់សាំងការពារជំងឺកូវីដ-១៩ ផ្ទុយទៅវិញសូមបំភ្លឺប្រជាជនឱ្យគេយល់អំពីអត្ថប្រយោជន៍នៃ ភ័ក់សាំង ឱ្យគេយល់អំពីអត្ថប្រយោជន៍សម្រាប់ជីវិតរបស់គេ និងសម្រាប់ជីវិតរបស់បងប្អូនឯទៀតៗ ដែរ”។ នៅពេលយើងបង្ខំយើងបាត់បង់សិទ្ធិសេរីភាព ប៉ុន្តែនៅពេលយើងបំភ្លឺដោយមនសិការ យ៉ាងច្បាស់លាស់ ណែនាំឱ្យយើងយល់ផ្ទាល់ខ្លួនអ្វីដែលល្អសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំ។ ដោយសារព្រះជា ម្ចាស់បានបង្កើតខ្ញុំ រូបកាយជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្ញុំ ដូច្នោះគ្មាននរណាម្នាក់ដែលមានសិទ្ធិបង្ខំខ្ញុំឱ្យ

ទទួលថ្នាំ ឬទទួលអ្វីនៅក្នុងរូបកាយរបស់ខ្ញុំ។ ផ្ទុយទៅវិញ ខ្ញុំត្រូវការទទួលពន្លឺដើម្បីឲ្យមនសិការ
របស់ខ្ញុំច្បាស់លាស់ដើម្បីសម្រេចចិត្ត ខ្ញុំចង់បានអ្វីខ្លះសម្រាប់ជីវិតរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីរស់នៅក្នុងសង្គម
បច្ចុប្បន្ននេះនៅក្នុងសុខដុមរមនា និងសេចក្តីសុខសាន្ត។

ប៉ុន្មានថ្ងៃនេះ ខ្ញុំបានទៅមើលចម្ការយើងនៅភ្នំវល្លី ពេលខ្ញុំដើរខ្ញុំទៅដល់កន្លែងចិញ្ចឹមសត្វទា។
សត្វទារុករកឃើញប្រហោងនៅក្នុងរបង ដូច្នោះវាចេញពីស្រះទឹកដែលវានៅ ហើយវាទៅកន្លែង
មួយទៀតដែលឃើញមានទឹកដែរ ប៉ុន្តែវាខុសកន្លែងហេតុនេះហើយខ្ញុំក៏ដេញវាចូលទៅកន្លែង
ដើម។ ជាធម្មតាសត្វទាពេលវាដើរ មានមេមួយក្បាលនាំមុខហើយកូនចៅទៅតាម ប៉ុន្តែលើកនេះ
ប្លែកព្រោះថាមានមួយក្រុមទៅដល់កន្លែងដើម និងមួយក្រុមទៀតធ្វើដំណើរទៀតទៅដល់កន្លែង
ខុសច្បាប់។ ដូច្នោះ ណែនាំឱ្យខ្ញុំចូលតើវាមានមេពីរ? សត្វទាចាប់ផ្តើមមានសិទ្ធិសេរីភាពធ្វើតាម
ចិត្ត មានខ្លះភ័យវាទៅដល់កន្លែងដើម មានខ្លះទៅដល់កន្លែងខុសច្បាប់ ក្រោយមកខ្ញុំបណ្តេញម្តង
ទៀតទើបវាទៅកន្លែងដើមវិញ។ ជីវិតរបស់យើងមានសិទ្ធិសេរីភាព យើងមិនត្រូវដើរតាមគេ យើង
ត្រូវការធ្វើប្រយ័ត្ន របៀបដែលត្រឹមត្រូវគឺរបៀបដែលយើងសម្រេចចិត្តខ្លួនឯង ដោយទទួលពន្លឺ
នៅក្នុងដួងចិត្តរបស់យើង។

មនសិការជាអាទិភាព រៀងៗខ្លួនយើងមានមនសិការ រៀងៗខ្លួនយើងមានចិត្តគំនិតដើម្បីគិត
ដើម្បីសម្រេចចិត្ត។ ប៉ុន្តែ កុំឱ្យយើងរស់នៅក្នុងភាពងងឹត ប្រសិនបើយើងរស់នៅក្នុងភាពងងឹត
យើងសម្រេចចិត្តខ្លួនឯងមិនបានទេ។ ដូច្នោះ យើងត្រូវការទទួលពន្លឺយ៉ាងច្បាស់លាស់ ស្រាវជ្រាវ
អានឯកសារ ស្តាប់មនុស្សដែលមានសិទ្ធិនិយាយ (ជៀសវាងស្តាប់ក្រុមអ្នកដែលផ្តល់ព័ត៌មានមិន
ពិត)។ ប៉ុន្តែ យើងស្តាប់ក្រុមគ្រូពេទ្យ ស្តាប់ក្រុមដែលស្រាវជ្រាវយ៉ាងច្បាស់លាស់ ដើម្បីសម្រេច
ចិត្តសម្រាប់ជីវិតរបស់យើងផ្ទាល់ខ្លួន **តើយើងត្រូវការធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីរស់នៅក្នុងសេចក្តីសុខសាន្ត
ដែលយើងត្រូវតែមាននៅលើផែនដីនេះ?** ទោះបីលោក អេលី បានទទួលដំណឹងពីព្រះជាម្ចាស់ថា
“ដំណើរជីវិតរបស់គាត់ក៏នៅឆ្ងាយទៀត” ដំណើរជីវិតរបស់យើង យើងមិនដឹងថាឆ្ងាយប៉ុន្មាន ប៉ុន្តែ
អ្វីដែលសំខាន់គឺនៅក្នុងពេលវេលានេះ យើងយកចិត្តទុកដាក់ដើម្បីរៀបចំជីវិតយ៉ាងសមរម្យ តាម
ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ជានិច្ច។ ដោយដឹងថា យើងមានព្រះយេស៊ូដែលជាគំរូ យើងមានព្រះ
យេស៊ូដែលជាតម្រាប់ដើម្បីឱ្យធ្វើដំណើរនៅលើផែនដីនេះយ៉ាងច្បាស់លាស់។

បងប្អូនជាទីស្រឡាញ់ យើងបន្តអធិដ្ឋានដើម្បីឱ្យព្រះសហគមន៍របស់យើង យកចិត្តទុកដាក់រស់
នៅតាមរបៀបដែលយើងត្រូវការរស់នៅសព្វថ្ងៃ។ ដោយអនុវត្តកុំពាការពារ កុំឱ្យយើងភ្លេចខ្លួន

ដោយសារខ្ញុំបានឃើញកន្លែងជាច្រើនចាប់ផ្តើមភ្លេចខ្លួនអស់ហើយ កុំឱ្យស្តាយក្រោយ កុំឱ្យយើងធ្វើតាមគេ ដោយសារបើគេធ្វើខុសនោះយើងនឹងធ្វើខុសដែរ។ យើងមានសិទ្ធិសេរីភាព ដើម្បីសម្រេចចិត្តអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ អ្វីដែលមិនត្រឹមត្រូវ។ ដូច្នោះ យើងទទួលបានពន្លឺពីព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធយើងទទួលបានពន្លឺពីព័ត៌មានត្រឹមត្រូវដែលយើងស្តាប់ពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដើម្បីរើសផ្លូវត្រឹមត្រូវនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ដូច្នោះ មិនមែនដោយសារមនុស្សច្រើនគេធ្វើខុសយើងធ្វើខុសតាមគេ មិនមែនដោយសារមានមនុស្សយ៉ាងច្រើនដែលរង្វេងហើយយើងរង្វេងតាមគេ។ យើងត្រូវទៅជាបុត្រធីតារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ដែលពោរពេញដោយសេរីភាពដោយសារយើងរស់នៅក្នុងសេរីភាព ដែលយើងទទួលបានពីព្រះជាម្ចាស់ ដែលយើងទទួលបានពីព្រះយេស៊ូ ដែលជាសេចក្តីពិត ដែលជាផ្លូវ ដែលជាជីវិត ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច។ អាម៉ែន។

+ លោកអភិបាល អូលីវីយ៉េ ជឺតហាស្ត
អភិបាលព្រះសហគមន៍កាតូលិកកម្ពុជា
ភូមិភាគភ្នំពេញ